

DZIKI BYŁ OPOWIEŚCIĄ O MNIE
konspekt zajęć do spektaklu „Dziki” w reż. Klaudii Hartung-Wójciak

Autor: Dorota Kowalkowska

Opis zajęć: Lekcja do spektaklu „Dziki” w reż. Klaudii Hartung-Wójciak zrealizowanego przez Teatr Dramatyczny im. Jerzego Szaniawskiego w Wałbrzychu. Podczas zajęć uczniowie interpretują historię Benjamina i stworzonego przez niego Dzikiego. Tworzą karty postaci i podejmują refleksję nad sytuacją chłopca, który w reakcji na śmierć ojca zaczyna pisać dziennik. Przyglądają się jednocześnie umownemu językowi spektaklu.

Wiek uczestników: 11 – 13 lat

Czas trwania: 45 minut

Cele:

- kreowanie własnego języka gestów i opowiadanie za jego pomocą historii;
- rozmowa o relacji Benjamina i Dzikiego;
- konfrontowanie różnych perspektyw odbiorczych i wskazanie na wolność interpretacji.

Metody pracy: rozmowa sterowana, pisanie, rysowanie, improwizacje ruchowe

Przygotowanie do pracy:

- **materiały:** arkusze papieru lub duże kartki, markery, kolorowe flamastry
- **przestrzeń:** sala pozwalająca na swobodne działania ruchowe i pracę na podłodze (odsunięte ławki)

Przebieg zajęć

1. A ZACZYNAŁ SIĘ TAK... / 5 min.

Utwórz dwie równe grupy i poproś, by stanęły w pewnej odległości tak, by każda osoba miała kontakt wzrokowy z osobą stojącą naprzeciwko. W przypadku nieparzystej liczby uczniów, powstanie jedna trójka, która będzie ze sobą w kontakcie. Poproś, by każdy pomyślał o geście, który oddaje jego wrażenia po obejrzanym spektaklu „Dziki”. Niech wybrany gest skieruje do osoby stojącej naprzeciwko. W przypadku trójki każda osoba pokazuje swój gest dwóm osobom i odbiera dwa gesty.

Zaproś osoby stojące naprzeciwko do utworzenia par i znalezienia miejsca w przestrzeni na wspólną rozmowę i działanie. Poproś, by porozmawiały o tym, jak wzajemnie zinterpretowały swoje gesty i odniosły je do wrażenia, z jakim pozostały po spektaklu.

2. TAK TO SOBIE OPOWIADAM / 10 min.

Poproś uczniów, by pozostali w parach poprzedniego zadania. Zapowiedz, że teraz przejdziecie do historii przedstawionej w spektaklu. Zwróć uwagę dzieci na to, że Benjamin po śmierci ojca zaczyna pisać historię Dzikiego. Powiedz, że w tym ćwiczeniu spróbujecie przyjrzeć się każdemu z tych bohaterów tworząc karty obu postaci. Karta może się składać z następujących elementów: rysunek bohatera, opis jego historii, cechy postaci (jaki jest, jak się zachowuje?). W karcie można używać słów, obrazów i symboli. Podkreśl, że służy ona do tego, aby uczniowie mogli zebrać jak najwięcej zapamiętanych informacji na temat tego, kim dana postać jest, co przeżywa i co jej się przydarza.

Połowa par zajmuje się Benjaminem, połowa Dzikim.

3. MAM NA IMIĘ BENJAMIN/ TO BYŁ BARDZO DZIKI DZIKI / 15 min.

Poleć, by pary wymieniły się z innymi duetami kartami postaci (para pracująca nad postacią Benjamina z parą pracującą nad postacią Dzikiego).

Niech pary zapoznają się z kartami.

Następnie poproś, aby każda dwójka na podstawie otrzymanej karty opracowała zestaw gestów związanych z bohaterem, którego ona dotyczy. Gesty powinny oddawać zachowanie, emocje i stany wskazanej postaci. Zaproponuj, by każda para ułożyła ruchową prezentację o bohaterze z wykorzystaniem tych gestów. Daj chwilę na pracę, a potem poproś, by duety, które wymieniły się kartami, zaprezentowały sobie nawzajem swoje sekwencje gestów.

Na koniec tego etapu niech uczniowie spotkają się w czwórkach, które oglądały swoje prezentacje i zastanowią się nad tym, w czym ci dwaj bohaterowie są do siebie podobni, w czym różni.

4. DLATEGO MIAŁEM PISAĆ DZIENNIK / 10 min.

Zwróć uwagę uczniów na to, że Benjamin zaczyna pisać dziennik w szczególnym momencie życia i kreuje Dzikiego. Przyjrzyjcie się relacji Benjamina z Dzikim. Poproś uczniów, by – nadal w tych samych czwórkach – porozmawiali o tym:

- po co Benjaminowi potrzebny jest Dzikie?
- kim jest Dzikie dla Benjamina?

Następnie poleć, by czwórki podzieliły się na nowe pary, w których stworzą rzeźby ukazujące relację Benjamina i Dzikiego. Niech każda para pokaże swoją rzeźbę drugiej parze. W czwórkach niech wymieniają się swoimi interpretacjami rzeźb. Możesz też poprosić chętnych o zaprezentowanie ich pomników na forum. Podzielcie się wrażeniami na ich temat. Co one mówią o relacji Dzikiego i Benjamina? Kim są dla siebie?

5. MÓJ DZIKI – PODSUMOWANIE / 5 min.

Zaproś uczniów do rozmowy na forum. Zapytaj, co to znaczy mieć swojego Dzikiego? Kto poza Benjaminem, ma w spektaklu swojego Dzikiego? Co on umożliwia, w czym pomaga, kiedy jego obecność jest potrzebna?

Co oznacza oswoić Dzikiego?

Podziękuj za spotkanie.

Konteksty:

6. „Davida Almonda i Dave’a Mc Keana – komiks;
7. „Król Lew” – film animowany;
8. „Symfonia wiosenna” - utwór wokalnoinstrumentalny skomponowany przez Benjamina Brittena w 1949 roku.

Załącznik:

program do spektaklu przygotowany przez twórców pod red. Tomasza Jękota wg koncepcji Klaudii Hartung-Wójciak i Doroty Kowalkowskiej:

<https://teatr.walbrzych.pl/spektakle/spektakle-na-afiszu/dziki/program-dziki/>